

Əziz dost can,

Mənim adım Milenadır, 16 yaşım var. Gözəl Dilican şəhərindənəm. Lakin bir ildən çoxdur ki, Azərbaycanla həmsərhəd bir kənddə yaşayıram. Yaşadığım kənddən Azərbaycandakı yaşayış məntəqələri, orda yaşayan insanları hətta heyvanları da aydın şəkildə görürəm. Ordakı kəndlər bizim kəndlərə çox oxşayır. Hərdən mənə elə gəlir ki biz eyni reallığın müxtəlif kənarlarında yaşayırıq. Biz çox yaxınıq. Amma eyni zamanda sərhədlər bizi ayırır.

Bilirsən, bir şey var ki bizi bir-birimizlə bağlayır. Sərhəddən keçən “Xnzorut” çayı, hansı ki həm Azərbaycan həm də Ermənistan ərazidində axır elə burdan keçir. Mən çayın sahilinə gedəndə və orda duranda çayın suyuna baxaraq orda Azərbaycanın mənzərəsini və suya baxan insanların təsvirini təsəvvür edirəm. Mən təsəvvür edirəm ki, çayın o bir sahilində mənim dostum var və o mütəmadi olaraq çayın o bir sahilinə gedir və mənə salamlar, məktublar göndərir əhvalatlar danışır. Mən ora gedəndə gül-çiçək dərib astaca suya atıram ki o bir sahildəki dostuma çatsın. Bu kənddə yerləşdikdən sonra çay sahili ən sevimli yerlərimdən biri oldu. Çünki düşünürəm ki, ölkənlə əlaqə saxlamaq üçün bu yeganə yoldur.

Lakin bunu gerçəkləşdirmək üçün indi mənə möhtəşəm bir fürsət verildi. Mən sənə ölkəm və özüm barədə danışmaq istədim. Məxməri inqilab sübut etdi ki, erməni xalqı birləşmiş və qüdrətlidir. Biz gələcəyə qətiyyət və ümidlə baxırıq. Erməni mədəniyyətinin xüsusiyyətlərindən biri də dildir, ələxüsus ifadələrdən biri – “Can” sözü. Gördüyün kimi mətubumu başlayanda sənə “can” deyərək xitab edirəm. Bu elə bir sözdür ki, onu tərcümə etmək mümkün deyil. Bununla biz insana isti münasibətimizi bildiririk. Sevdiyim ifadələrdən biri də “Həyatına ölüm” (Azərbaycanca Qurban olum sənə)* ifadəsidir. İngiliscə onu hərfi tərcüməsi qorxulu səslənir. Əslində bu çox gözəl ifadədir, mənası isə odur ki, canımı sənə görə fəda etməyə hazırım.

İndi isə mənim barəmdə. Yəqin ki mən dünyada ən çox arzuları olan insanam. Pişikləri çox sevirəm və koreya mədəniyyətinin dəli pərəstişkarıyam. İnsanlar hərdən mənə “Смайлик” adlandırılır və inanıram ki sülh elə təbəssümdən başlayır. Böyüyəndə mən həkim olmaq və beynəlxalq “Sərhədsiz həkimlər” təşkilatında işləmək istəyirəm. Bu təşkilat müharibə olan regionlara gedib münaqişələrdən əziyyət çəkən insanlara yardım edir.

Ən böyük arzularımdan biri 17 Beynəlxalq birləşmiş kolleclərdən birində təhsil almaq, onun missiyasıyla yaşamaq və bu dünyanı daha yaxşı etməkdir. Bir bayram var ki, ad günümdən daha çox sevirəm. Bu, 21 sentyabırdır – beynəlxalq sülh günü. Hər il beynəlxalq sülh bayramında Dilicanın beynəlxalq birləşmiş kollecinin tələbələri yürüşlər keçirir şəhərdə sülhü təbliğ edən tədbirlər təşkil edirlər. Bayramı qeyd etmək və sülhü, mədəni xüsusiyyətlərini təmsil etməkdən ötrü tədbirlərə ermənilər, türklər, yahudilər fələstinlilər qatılırlar.

Anladığın kimi sülh mənim üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir və mən öz kiçik töhfəmi vermək istəyirəm. Mənim üçün sülh insanın haqqıdır, sülh elə bir mühitdir ki, insanlara tərəqqiyə və

inkişafa yol açır. Bəlkə də aşırı dərəcə nikbin, ya da çəhrayı gözlük taxmış kimi görsənə bilərəm, amma mən inanıram ki məktublarımız dəyişikliklər gətirəcək.

Əgər bir tələbə bir məktib yazır yüz tələbə yüz məktub, min tələbə min məktub yazar, və bir gün hakimiyyətlərimiz çağırışlarımıza qulaq asıb münaqişəi sülh yolu ilə həll etməli olacaqlar.

Hər hədən əsgər ölümü barədə eşidəndə ürəyim dağ çəkir. Mən hər şeydən daha çox məyus qalırım ki, belə hadisələr adiləşir. Şiddətdən istifadə edən, adam öldürən insanlar mükafatlandırılanda, hətta “milli qəhrəman” elan olunanda ürəyim çox sıxılır. Müəllimlər günahsız uşaqları bizimlə düşmənçilik etməyi və bizi nifrət etməyi öyrədirlər və mən belə videogörüntülərə baxanda çox darıxıram. Bir zamanlar biz eyi səma altında - Sovet İttifaqında yaşamışıq. İndi nə dəyişdi?

Bilirəm ki münaqişənin kökündə çoxlu siyasi səbələr və mənafeələr var, lakin mən həm də bilirəm ki, heç bir siyasi mənafe insanın həyatından üstün olmamalıdır. İki tərəfdən də yüzlərlə əsgər ölüb, yüzlərlə ailə dağıldı, yüzlərlə aşıqlar ayrı düşdülər. Bəsdir! Bu münaqişədə heç vaxt qaliblər olmayacaq. Günahsız insanlar öləndə biz hamımız məğlub oluruq. Atalar sözündə deyilir. “Birgə biz güclüyük, ayrılında məğlubiyyətə məhkümüq”. Biz bunu dərk etməliyik və yana-yana durub iqlim dəyişikliyi, yoxsulluğun aradan qaldırması kimi daha ciddi problemlərin həlli üçün mübarizə aparmalıyıq.

Axı biz hamımız xoşbəxt yaşamağa haqqımız olan cəzibədar məxluqarıq. Mənim azərbaycanlı dostumun dediyi kimi “aralarındadır problem olan çox ölkə var, lakin hər birinin öz həlli var. Bizim babalarımız buna həll tapa bilməyiblər”.

Amma bugünkü nəsil çox həyəcanlıdır və ədalət, dünyada sülh, dostluq naminə mübarizədə əlindən gələni he əsirgəməyəcək. Hər ölkənin gəncliyi öz dövlətinin mövqeyini dəyişdirə bilər. Bugünkü gəncliyin dünyagörüşü, düşüncəsi çox daha genişdir, və onlar üçün mümkün olmayan heç nə yoxdur. Əgər sən də sülh mükəmməliyimizi oxuyursansa bu, o deməkdir ki, sən bir addım irəliləmişsən.

Səbirsizliklə məktubunu gözləyəcəyəm

Səmimi qəlbdən Milena